

Clea z Roztocké dráhy

nar. 5. 8.1973

otec: Cid z Pohrani ní stráže

matka: Aida ze Stárkova dvora

majitel: Vít. Doležel, P íkazy

41

Zpravodaj chovatel rottweiler

SCHDZ

Redakce Zpravodaje :

Dagmar Černá, Nad Šárkou 134, Praha 6-Dejvice, telefon 322 573

MUDr. Karol Hollý, nám. 1. mája 12, Kremica, okr. Žiar n. Hr., tel. 926511

MVDr. Libor Chabr, Novodvorská 1091, Praha-4 Bráník, telefon 464 212

CHOVATELSKÉ ZÁKLADNÍ MINIMUM

Doporučujeme rozdělit vývoj štěněte na fáze, je to praktické a všeobecně mezi kynology zaběhnuté. Chceme-li pochopit opravdu jednání psa, musíme sledovat jeho vývoj od narození. Postupujeme tak od jednoduchého ke složitějšímu. Zároveň se naučíme, jak máme zacházet s dospělým psem a co od něj můžeme v určitém věkovém období žádat. Sledujeme-li psí rodinu /psa, fenu a štěňata/, poučíme se o výchově. Člověk má jednat se štěnětem podobně. Zkušenosti kynologové nás učí totéž, řadu věcí však můžeme doplnit podle vlastních zkušeností a zlepšit.

I. VEGETATIVNÍ FÁZE

trvá 14 dní. Příroda vybavila štěňata vším potřebným, ostatní víceméně ušetřila. Prvních 14 dní se nic nemění, kromě velikosti a váhy. Pití a spaní jsou hlavní funkce štěněte. Musí se tedy umět pohybovat tak, aby se dostalo ke zdroji mléka. Jsou mu vrozené určité způsoby pohybu: poloha na břicho, orientace vpřed a vzad a schopnost lézt oběma směry. Štěňata se nepohybují rovně vpřed, nýbrž lezou v malém kruhovém oblouku. Nenarazí-li na tělo matky, vrátí se k výchozímu bodu. Vezmeme-li v úvahu velikost peřechu, není pravděpodobné, že by matku nenašla. Přitom se uplatňuje i tvar plochého dolíku /muldy/, který ztěžuje štěněti vzdálenost od středu. Proto by peřech připravovaný k vrhu neměl být rovný. Druhým zajištěním k dosažení cíle je hledací automatismus. Štěně pohybuje pravidelně hlavou ze strany na stranu a tak prohledává své okolí.

SMYSLY

Štěně má pro své pohyby zvláštní výzbroj, všechny tyto možnosti pohybu nám dávají možnost kontrolovat biotonus. Jde o to, jak aktivně využívá štěně tyto možnosti. Pozorujeme-li štěňata v peřechu, nedostaneme správný obraz. Proto při vážení položíme štěně na stůl a díváme se, co dělá. Leze-li živě kolem, ukazuje výrazný kyvadlový pohyb hlavou vertikálním i horizontálním směrem, otočí-li se rychle, položíme-li je na záda, ucouvne-li rychle při dotyku s chladným předmětem, je všechno v pořádku. Štěně, které zůstane ležet a čeká, až ho odneseme, není životaschopné. Máme-li mladé zrovna na stole, přineseme elektrickou dečku vyhřátou na 30 - 40°. Zdravá štěně se bude okamžitě snažit vši silou dostat k ní. To znamená, že vnímá teplo a kromě toho, že má plně vyvinutý instinkt dostat se k teplu. Sotva se čenichem dotkne dečky, poznáme další

způsob jednání - zaboření do kožichu. Štěně tiskne čenich na dečku a přejíždí jím směrem nahoru, tento pohyb stále opakuje. Provádí ho i na naší ruce, je-li teplá. Přitom cítíme výrazné sílu, kterou k tomu užívá. Vezmeme - li však hladkou tvrdou plochu /ohřátý kov nebo dřevo/, pohyb se nedostaví. Hmatový smysl umožňuje mláděti poznat měkké tělo. Význam tohoto pohybu se objasní, pozorujeme - li štěně u těla matky. Zdviháním čenichu, který je zabořen v kožichu, rozhrnuje srst, aby našlo struk. Intensita tohoto rozhrnování srsti je ukazatelem zdravého dědičného základu. Máli štěně bradavku v tlamě, začne sát. Každý z jeho sacích pohybů je řízen automatismem, jehož centrum leží těsně za mozkiem, v prodloužené míše. Mohli bychom si myslet, že v tomto stadiu je čich zbytečný jako sluch a zrak. Ruský fyziolog *Troskinin* dokázal jednoduchým pokusem, že štěňata mají vyvinutý čich brzy po narození. Tím, že namazal struky feny mentolovým olejem, který podruhé umyl, dokázal, že při prvním sání se vtiskuje čichový vjem mateřských struků. Existuje asociace mezi "uspokojením ze sání" a "pachem struků". Bradavku, která nevoní, nemůže štěně pokládat za zdroj mléka. Hlavní věcí je výrazný pach, jinak by nebylo možné zvyknout narozená štěňata na gumovou savičku. Pach nesmí být však příliš nápadný nebo nepříjemný. Např. anýzový olej nemají štěňata ráda, na nabídnuté rybě však zkoušejí sát. Existuje tedy diferenciace pachu. V našich představách je čichání spojeno s chuťovými vjemy. U psa je to vzhledem k jeho jemnému nosu ještě výraznější, jeho chuťové vnímání je zde zcela určené čichovými vjemy. Psi bez čichu nerozeznávají chléb od masa. Narozená štěňata nemají vůbec vyvinutou chuť. Sají střídavě sladké mléko i hořký čaj jako cokoliv jiného. Nemají také vrozené chuťové a čichové vnímání pro psí mléko.

Podíváme se na možnosti, jak se štěně může bránit proti ohrožení. Od nepříjemných věcí se stáhne zpět. Pro ochranu je důležité vnímání bolesti. Štěně vydrží mnoho, jeho vnímání bolesti není nadměrně vyvinuté. Uchopíme - li je však příliš tvrdě, cítí to, snaží se vyprostit a hlasitě se ozývá. To je signál pro matku, výraz nesouhlasu, nespokojenosti a bolesti.

Hlas je spojený s dýchacím aparátem. Bezprostředně po osvobození z plodové blány otevře mládě doširoka tlamičku, jazyk je přitom vyplazený a pohybuje se ze strany na stranu. Je to první nadechnutí - po němž se ihned ozve tenký hlásek, tím se uvolní dýchací cesty. Pak dýchá štěně již nosem, protože tlamu potřebuje hlavně k pití.

SÁNÍ

Tento výraz nesmíme brát doslovně, protože u psů se jedná vlastně o "lízavé sání", o lízání jazykem, který má tvar žlábků a přiléhá tak zespodu a ze stran k bradavce. Jazyk masíruje bradavku 20x za vteřinu. Jedná se o vrozený rytmus v automatismu sání, který je určen hojnosti mléka ve struku. Počet lízavých pohybů a stupeň nasycení vzájemné na sobě závisí /to je vrozené/. Je-li štěně brzy syté, přebývají mu "lízavé pohyby, které musí proběhnout naprázdno nebo se musí odreagovat na náhradních objektech. Pro kojence platí

totéž, musí odreagovat sací pohyby na prázdné láhvi nebo savičce, také cucání palce má tento důvod. Nesoulaď mezi sacím automatismem a přijatým množstvím mléka /propouštění bradavkami/ má pro nás praktický význam, chceme – li vychovat štěně uměle pomocí lahve. Uděláme – li mu sání příliš lehké, dochází ke špatným návykům. Snadno se dá zkusit, je-li požadavek sání utišen. Nabídneme štěněti po pití špičku prstu, souhlasí – li potřeba sání s množstvím mléka, nebude mít mládě o prst zájem.

Další vrozený způsob jednání štěňat je "mléčný krok". Sající štěňata stoupají předními nožkami střídavě na okolí bradavky a masírují tak nepřetržitě mléčné žlázy. Můžeme říci, že neexistují psi, kteří by sáli bez mléčného kroku. Šlo by to těžko, kdyby se malí nemohli pevně zapřít o zem zadními končetinami. Toto zapření je velmi charakteristický pohyb, Na hladké ploše jsou zadní nožky ve stálé akci, aby našly oporu. Posunují celé štěně pevně proti břichu feny a udržují je v této poloze. To je markantní zejména když se dva sourozenci tlačí k jednomu struku. Takové jednání by se mohlo zdát bezohledné. Malá štěňata však dosud neví nic o existenci svých sourozenců, nevnímají je. Dá se říci : čím "brutálněji" se takový malý chlapík v prvních 14 dnech chová, tím lépe bude vypadat jeho budoucnost. Právě silná, zdravě vyrostlá štěňata budou ta nejsociálnější. Horlivost při sání ukazuje sílu biotonu. V prvních dnech se fena nevzdaluje z pelechu, musí-li ven, vrací se co nejrychleji. Za nepřítomnosti matky se chovají malí klidně. Přitlačí se k sobě - říkáme tomu kontaktní ležení - a spí. Dokud se nevrátí fena, nehýbou se. Zůstane-li fena dlouho venku, začnou lézt v pelechu dokola. Podivuhodné zařízení! - pelech neztratí. A kdyby se vlčice nevrátila, přejde spánek bez bolesti v bezvědomí. Teprve později, když jsou větší a mohou opustit pelech, hlásí se, mají – li hlad. To už však také reagují na podezřelé zvuky nebo přiblížení a mohou se schovat. Fena má v této době velmi mnoho práce. Neustále mláďata očichává se všech stran, aby se přesvědčila, že je všechno, v pořádku. Čistí jim jazykem kožíšek, masíruje tlustá břívka, což podporuje trávení. Tekuté i tuhé produkty ihned sesbírání. Udržuje pelech stále v čistotě.

POŽADAVEK TEPLA

Kontaktní ležení štěňat není sociální způsob jednání. Odpovídá požadavku spolehnutí, mláďata se spokojí i s vhodným náhradním předmětem. Požadavek tepla hraje jistou úlohu. Nemusíme však proto usuzovat, že se mají štěňata vychovávat ve velkém teple. Přicházejí na svět s velmi nízkou tělesnou teplotou, počet jejich červených krvinek je daleko menší než u dospělého psa. "Mění teplotu" téměř jako plazi, ne však tak výrazně. Mohou silně ochladnout, když matka opustí pelech, aniž by se jim cokoliv stalo. Po návratu feny se opět zahřejí, jejich vlastní produkce tepla je zcela nepatrná. Při silném ochlazení klesá aktivita - štěňata spí.

II. PŘECHODNÁ FÁZE

Přechod z prvního stadia do druhého se vyznačuje probuzením zraku a sluchu. Z kojence se stává psi dítě, které je tak dalece vyvinuté, jak je nutné k navázání prvních kontaktů s okolím. Ostré hranice nelze stanovit. Fyziologický vývoj a vývoj jednání se v této době pronikavě mění. Nové činnosti jsou časově odstupňované, pozorujeme však také individuální rozdíly.

Přechod je charakterizován otevřením očí, to může trvat i přes 24 hodin, jedno oko se může otevřít dříve než druhé. Vyskytlí se psi, kteří otevřeli oči již 9. den a zase jiní, u kterých to trvalo 19 dní. To jsou extrémy, obvykle se otevírají oči 12.-15.den. Při těchto údajích nesmíme zapomenout, že štěňata z jednoho vrhu nemusí být stejně stará, rozdíl může činit až 8 dní. To se dá poznat během prvních 14 dní, proto štěně, které otevře oči 15. nebo 16. den nemusí být zpožděné ve vývoji, může tomu však tak být. Na každý pád zaznamenáme přesně tyto odchylky a pozorujeme pečlivě další pokroky v jednání. Ve spojení s pravidelným vážením získáme přehled o založení našich štěňat. Otevření očí neznamena ještě, že štěně již vidí, ukazuje se však již reflex panenky. Štěně může již očima pohybovat. Děje se to však nekoordinovaně, většina štěňat šilhá. Kapesní lampičkou, kterou posvítíme zblízka do očí, se můžeme přesvědčit, zda mladí už vidí. Poznáme to podle jejich jednání, při posvícení couvnou nebo jinak reagují. V 21 dnech musí být zrak úplně vyvinutý.

Také sluch nefunguje obyčejně před 21. dnem života. Teprve potom reaguje štěně na zvuky buď pohyby uší nebo úlekem a strachem. Vždy si musíme uvědomit, že nový zvuk - rána, zavolání, šumění vody atd.- je pro štěně, které přechází s ticha do světa zvuků, nezvyklý. Nemáme dopustit, aby se leklo, protože nebezpečí vzniku bázně před nějakým zvukem je velké. Nezpracované zážitky z mládí - ve smyslu působení šoku - existují právě tak u psa, jako u lidí.

NOS

Nejdříve se vyvíjí čich. Již 16., 17., nebo 18. den můžeme pozorovat, že se štěňata očichávají, očichávají nám prsty, nastavíme - li jim ruku před čenich. Tím začíná vnímání okolního světa. Že je to právě nos, který začne první fungovat, tomu se u čichově založeného zvířete nedivíme. Také pro dospělého psa se skládá svět daleko více z čichových než optických vjemů. Tak jako se lidé orientují očima, řídí se pes nosem. Nejvíce informací získává vzdušnými proudy, které přejdou čichovými polemi jeho nosní sliznice. Normálně řekne nos psovi o okolí tolik, co nám oči vybavené dalekohledem a lupou.

Mnoho psích plemen ztratilo však již značně ze svých čichových schopností. Takoví psi plně nežijí, procházejí životem jako poloslepý člověk, který je na tom lépe, protože má vysoce vyvinutý mozek, představivost a fantazii.

Celý mozek psa je zařízen k přijímání vjemů čichových orgánů, k jejich zpracování a ve vyšších centrech a tím k vlastnímu zažití.

Zrak a sluch jsou pouze pomocné funkce /tak jako u lidí sluch a čich/. Člověk se řídí zrakem, celá naše představivost je založena na obrazových informacích. To co se děje v psovi, spočívá na čichových obrazech, tak jako u delfínů je vybudováno na sluchových obrazech. Musíme hovořit o "čichových obrazech" - nemáme lepší výraz. I slepý člověk, který pozná svět pouze hmatem, zpracovává svá vjemy obrazně, protože má mozek odpovídající zrakovému smyslu a optické orientaci.

Všichni lovečtí psi jsou takřikajíc pěstovaní na nos, největší důraz se klade na to, aby schopnost výkonu čichového smyslu byla plně rozvinutá. U takových psů pak můžeme očekávat, že budou užívat mozek k rozvážnému jednání. Pes s vyvinutým čichem, který tráví celý den v bytě, jehož pachy zná zpaměti, kterého vyvedeme jen za roh domu, nemá nic ze života. V kotci to není o mnoho lepší, většina psů žije ve vězení, ve světě bez vzrušení, ve kterém není žádný zážitek. Zajisté, pes potřebuje tělesný pohyb, výběh, procházky, ale ještě potřebuje duševní činnost. Důležitější, než tělesný pohyb na procházce, jsou zážitky. Svět je plný povětří, nádherný, pestrý koberec voňavých linií, kruhů a vln. Uvedeme si několik známých čísel, za které děkujeme výzkumu fyziologie smyslu psa. Pes jako masožravec má daleko lepší čichové schopnosti pro živočišné látky než pro rostlinné. Může např. poznat nepatrná množství šťávy vytlačené ze 2 mg masa, právě tak reaguje na 5 mg moči fenyl. Kyselinu octovou vnímá v roztoku stamilionkrát slabším, než člověk. To jsou výkony, proti nimž jsme "čichově úplně slepí".

Struktura čichového orgánu psa je odpovídajícím způsobem komplikovaná. Čichová pole nosí sliznice, ležící v horní části nosu, do kterého pronikají jemná rozvětvení čichových nervů, zabírá u člověka plochu cca 5 cm², u NO nebo RTW průměrně 160 cm². Také síla sliznice je u psa podstatně větší - 0,1 mm, u člověka pouze 0,006 mm. To jsou anatomické veličiny, které dělají ze psa čichového fenoména.

DĚDIČNÉ KOORDINACE A UČENÍ

vývoj pohybu vpřed pokračuje od dosavadního lezení po břicho přes běhavé lezení až k prvnímu běhání. V souvislosti s vývinem pohybového aparátu dozrávají i k němu náležející dědičné koordinace pohybu vpřed, k nim se přidává ještě cvičení. Zatímco dosud neznala štěňata nic jiného než pití a spaní, ukazuje se ve 3. týdnu vzrůstající potřeba pohybu. Štěňata pobíhají v pelechu bez plánu - nazýváme to běháním, protože víme, že to tak má být a brzy skutečně bude. Z těchto začátků by se však nikdy nevyvinulo skutečné běhání, kdyby k tomu nedávaly popud impulsy nervového systému - stále zkoušet a cvičit probouzející se schopnost pohybu vpřed.

S ostatní činností je to stejné. Rozhodujícím činitelem je zvědavost, která je pohnutkou k učení. V přírodě si pes zachovává radost z učení celý život - musí, protože je podmínkou pro přežití. Zvědavost se probouzí okolo 16.-18. dne života, zřejmě v souvislosti s čichem. Čím větší je zvědavost, tím více se pes učí, tím hlouběji proniká do jednotlivostí i souvislostí svého okolí. Proto nám jednání psa ve 3 týdnech prozradí, bude-li vynikající nebo zůstane-li hloupý. Stěně může být opožděné ve vývoji třeba i o týden, na tom nezáleží, záleží na intenzitě zvědavosti.

Pozorujeme tedy projevy zvědavosti: nejdříve se očichává matka, sourozenci, pelech a ruce pána. Pak vstoupí do akce jazyk, který zkouší vše olízat. Nakonec kouše štěně do všeho, do čeho se kousat dá. Prvně se signalizuje výrazněji radost - krátký ocásek se pohybuje sem a tam - z toho ne později vyvine vrtění ocasem. Všechny pohyby provádějí štěňata pomalu a rozvázně, což působí komicky. Také oko reaguje pomalu: štěně pozoruje dlouho zajímavý bod, než po něm zatápá. Všechno je nevyzrálé a nevyzručené. Z hlasových projevů ubývá kňučení, štěňata se vyhýbají nepříjemným situacím. Koncem třetího týdne slyšíme již vrčení, štěkání ještě ne. Pokud jsme se se štěňaty ještě neseznámili, ozývá se z pozadí boudu zlé a nebezpečné vrčení, strčíme-li tam hlavu, štěňata však nemohou ještě kousat. Sáhne-li po nich, přitisknou se k zadní stěně a upadnou do jistého stavu strnulosti ze strachu nebo křičí. Koncem třetího týdne začnou hryzat všechno možné, protože již mají mléčné řezáky a špičáky, které píchají jako jehly. Žvýkají již kousky masa i když, nejsou schopna je sežrat. Proto matka vyvrhuje polostrávenou potravu, kterou mladí hltavě přijímají. Zdá se mi cennější dávat v této době feně vybranou potravu, než začít s příkrmováním štěňat. Kdo má fenu bez těchto instinktů, musí příkrmovat. Kaše vyvržená matkou je však nejlepší doplněk potravy pro mladé. Proto dáváme feně potravu obsahující všechny potřebné složky, především bílkoviny a tuky. Právě tuk je pro psy důležitý. Moje /v instinktech pevná/ fena dingo dávala vždy přednost špeku před masem, tuto kaši pak servírovala mladým. Když, jsem nabídl štěňatům ve stáří 24 dní kousky masa a kousky špeku, vybrala si špek. Také hovězí lůj je velmi vhodný, právě tak jako tuk ovčí, králičí a slepičí. Vnitřnosti, srdce, játra a ledviny zpracovává fena výborně. S uhlohydráty /jako vždy při krmení psa/ zacházíme šetrně. Po nich jsou štěňata tučná, ne však plnohodnotně živená. vyvrhování natrávené kaše vytváří nový vztah nejen k matce, nýbrž také k otci. Je málo známé, že se i pes podílí na krmení a že mezi rodiči dochází často k soutěžení. Vlci často živí i cizí mláďata, probouzí se v nich okamžitě instinkt péče o mladé, který mají jen zvířata s vysokým sociálním cítěním. Dospělá zvířata se v krmení úplně předstihují, každé chce být první. Erik Zimen vypráví, že jeho 4měsíční vlčice krmila mladší vlčata, tomu se nikdy neučila, protože žila od časného dětství bez nátky. Tento instinkt vymizel již u mnoha našich fen, ještě více u psů. Štěňata, vlčata, mladí šakali a jiní žádají rodiče o potravu prosebným posuňkem. Strkají

nosem stále znovu do tlamy otce nebo matky. Psí mláďata to činí asi od 22.dne. Zajímavé je, že prosebné strkání nesměruje k libovolnému místu, nýbrž přesně k ústnímu koutku. Dotýkání se koutku tlamy a vyvrhování potravy mají zvláštní význam ve vývoji štěňat v sociální jedince. Na konci přechodné fáze je třeba brát prosebný posuněk štěňat jako sociální reakci, je to žádost, po které následuje odpovídající dávání. Toto jednání se liší od mléčného kroku, který probíhá bez zkušenosti a neuváženě.

KOŽNÍ CHOROBY PSA - ALERGICKY PODMÍNĚNÉ DERMATOZY

Kožní onemocnění psů můžeme zhruba rozdělit na 4 skupiny:

- I. dermatozy /onemocnění kůže/ nezpůsobené parazity
- II. infekční kožní onemocnění
- III. kožní nádory
- IV. dermatozy způsobené parazity

Chceme se zabývat bodem I., protože u RTW bylo zjištěno velké množství jedinců postižených svědivostí kůže a dalšími následky.

A/ dermatozy způsobené nesprávnou výživou, např. nedostatkem nenasycených tukových kyselin, nedostatkem minerálních látek, vitamínu A nebo jednostrannou výživou. Příznaky : suchá kůže, lupy, lámavá srst bez lesku, vypadávání chlupů, zarudnutí kůže v důsledku drbání a olizování zanícená místa.

Terapie : změna výživy, lokální ošetření mastí.

B/ bakteriální dermatozy jsou způsobené převážně stafylokoky. Na místech bez chlupů, kde je tenká kůže, se objevují pupínky, které se šíří.

Terapie: podávání antibiotik, ostříhání postižených míst a jejich ošetření.

C/ dermatozy hormonálního původu se projevují obvykle symetrickým vypadáváním chlupů bez svědění a zánětů. Někdy dochází ke zrohovatění kůže, k silné pigmentaci a tvoření lupů.

D/ alergické dermatozy **Alergie** = odpor = přecitlivělost organismu na určité látky. Vyskytuje se u lidí, psů i jiných zvířat. Rozeznávané dva typy :

1/ Okamžitá reakce při setkání přecitlivělého jedince s látkou, kterou nesnáší /= s alergenem/. Není možné vyjmenovat látky, které alergii vyvolávají. V těle každého jedince jsou tělíška působící proti alergenům, říká se jim reageny. Vyskytují se volně v séru nebo jsou usazené v tkáních. Mohou se přenést krví z jednoho živočicha na druhého

2/ Pozdější reakce se objeví až po hodinách nebo dnech. Tato alergie není způsobená antialergeny, nýbrž bílými krvinkami /lymfocyty/. Jimi se může také přenést do jiného organismu. Zkušeností získané u lidí platí i pro psy.

Nejčastější onemocnění je ATOPIE způsobená vdechováním pylu květů, trávy, prachu nebo plísni. U člověka se projevuje jako senná rýma, horečka nebo astma. U psa především svědivostí kůže, někdy dochází i k výtoku z očí, nosu, kýčání a kašláním. Trvalým drbáním, olizováním a kousáním svědicích míst se kůže zanítí, mohou vyskočit pupínky a vypadávat chlupy. Zvířata bývají nervózní a neklidná. Největší počet těchto případů se ukazuje časně z jara a na podzim. Ze začátku je trvání krátké. Během let se prodlužuje a, přidružuje se přecitlivělost na další látky, příznaky jsou stále častější, nakonec mohou trvat i celý rok.

Alergie se může projevit po požití některých potravin nebo léků /antibiotika, sulfonamidy/ nebo po štípnutí hmyzem. Kromě zánětů se mohou ukázat silné otoky, při nichž není svědivost tak velká. Zjistili jsme tyto příznaky po požití obilí /kukuřice,soja/, šrotu, někdy i po ústním užívání vitamínů.

Při onemocnění alergií je nejdůležitější najít příčinu a odstranit ji. Důležité k určení je, v jakém prostředí pes žije, objevuje – li se choroba jen občas, v které roční době a ukazuje – li se pravidelně. Existuje celá řada testů, kterými se dá ověřit reakce na podezřelé látky. Terapie: Odstranění příčiny. Užití antihistaminik, které u člověka dobře pomáhají, se u psů neosvědčilo. Přesto doporučujeme zkusit je. V těžkých případech užíváme krátkodobou uklidňovací kúru barbituráty. Postižená místa natíráme mastí proti svědění a zánětům. Nejlepší účinek mají kortikosteroidy /hormony nadledvinek/ a hormon hypofýzy ACTH. Pro nebezpečné vedlejší účinky musí být léčení psi pod kontrolou lékaře, který zjišťuje hladinu cukru a minerálních látek, nepříznivé příznaky jsou stálá žízeň /nechat pít!/ a zvýšená žravost. Další možností je desenzibilizace, tzn. pokus učinit organismus nevnímavý k alergenům. Tuto metodu jsme zatím u zvířat neprosadili. Některá plemena psů mají větší sklon k alergii. Zdá se, že nejnáchylnější jsou teriéři /zvláště hrubosrstý foxteriér/. Rozdíly mezi pohlavími nebyly zjištěny. 60% případů atopie se objevuje ve věku 12 -36 měsíců. Důležité je, že alergie, je dědičná /spec. atopie/ - dědí se recesivně podle Mendelových zákonů. V případech onemocnění kůže je nutné obrátit se vždy na veterinárního lékaře.

Z článku H.Thimel.UR 8/1975.

Upozorňujeme na obdobný článek Mvdr. Jiřího Sobka, otištěný v č.8/1975 časopisu "PES - přítel člověka".

ROTTWEILEŘI OPĚT V CHOMUTOVĚ

II. výcvikové soustředění RTW v Chomutově se uskutečnilo 6. a 7.září 1975. Celá akce proběhla plynule a ke spokojenosti všech účastníků. Po výcvikové stránce můžeme konstatovat zlepšení a pokrok proti I. soustředění u psů i u psůvodů.

Na závěrečné besedě vzešly od přítomných členů podnětné návrhy, jedním z nich je uskutečnění společné dovolené majitelů RTW se psy.

Do Chomutova přijelo 10 členů ZSKOCH-RTW a 14 rottweilerů. Přáli bychom si, aby na naše výcvikové akce jezdilo více lidí. Chceme Vám pomoci s výchovou i výcvikem, aby se Vaši RTW stali opravdu ideálními služebními psy.

Bohumil Zeman

ZÁVODY

21.-22.5.1975 se konal závod "Putovní štít města Jáchymova". Z jedenácti účastníků podle ZVV 2 se umístil na druhém místě ARNO Z PS, majitel Bohumil Zeman, Chomutov. Rozhodčí : Šmídl.

VÝSTAVY

15.6.1975 - oblastní výstava Přerov - rozhodčí ing. Nachtigall
ARINA Z PS - velmi dobrá /majitel Fr. Popelář, Nový Hrozenkov/

14.9.1975 - oblastní výstava Most - rozhodčí s. Laxa
DOJAN V. HAUSE WINTER - výborný I.,oblastní vítěz /maj.Boh. Zeman/ ARD Z OL-ZE -
velmi dobrý I.,ví těž tř.mladých /maj.P.Coufal, Chomutov/
JAX Z OL-ZE - velmi dobrý II. /maj. M.Mareček, Chomutov/
ARLETA Z OL-ZE - velmi dobrá I. /maj. J.Ryba, Chomutov/

28.9.1975 - oblastní výstava Sadská - rozhodčí Mvdr. Daniel Stanko
DRAK ZE STÁRKOVA DVORA - výborný I. .oblast.vítěz /maj.A.Šimková,Praha/
ATHOS Z ROZTOCKÉ DRÁHY - velmi dobrý /maj. Z.Kořínek, Praha /

ZÁPIS ZE SCHŮZE VÝBORU ZSKOCH - RTW

konané dne 19.9.1975 v Praze

Přítomni : D.Černá,A.Dočekalová, V.Hlavsa, Mvdr. L.Chabr,
doc.B. Weidlich, za KRK B.Zeman - omluven J.Stárek.

1/ Provedena kontrola zápisu ze dne 20.6.1975 :

k bodu 1 - Recenzi provedl K.Němec,materiál vrátil 15.9.
Materiál převzal Mvdr. Chabr,po přečtení jej předá k dalšímu
zpracování. k bodu 2 - Bude splněn v návaznosti na bod 1. k
bodům 3 a 4 - Splněno.

k bodu 7 - Účast na závodech jsme odvolali,protože pouze 1 člen
poslal včas přihlášku. Zápis byl schválen.

- 2/ PŘ. Balzarek poslal v červenci a srpnu 2 dopisy, kde žádá o vrácení poplatku za p.p., který neobdržel. Výbor rozhodl uhradit př. Balzarkovi částku 45 Kčs za nevydaný p.p. Zajistí př. Hlavsa.
- 3/ Výbor obdržel přípis týkající se osvobození od míst. poplatků ze psů v r. 1976. členové budou informováni ve Zpravodaji.
- 4/ Pokladník přednesl zprávu o revizi hospodaření, která byla provedena 11.9.1975. Přepjatky budou vráceny do 30.9.1975. Podpisové právo převedeme z př. Stárka na př. Hlavsu, do 31.10.1975.
- 5/ PŘ. Černá informovala o II. spec. výstavě RTW. Výbor rozhodl poslat poděkování př. Lohniské za vynikající ukázkou výcviku na této výstavě. Zajistí Dočekalová.
- 6/ PŘ. Dočekalová informovala výbor o stavu členské základny. 9 členů ZSKOCH-RTW bylo vyškrtnuto pro nezaplacení členského příspěvku za r. 1975 /Blažková, Havel, Kořínková, Pánek, Rumreichová, Spálenka, Tuzar, Václaviková, Vokurka/. Po prodeji psa vystoupil J. Hanzal a F. Korčák.
- 7/ V případě, že by se př. Černá nemohla dostavit na kontrolu vrhu př. Mráčkové, rozhodl výbor pověřit touto kontrolou př. Lohniskou.
- 8/ Mvdr. Chabr informoval o nových možnostech inseminace u psů.
- 9/ Výbor dodatečně schválil rozhodnutí předsedy a jednatelky zaslat dopis př. Klausovi, ve kterém ho jednatelka žádala o vyjádření k záležitosti projednané dne 3.7.1975. Výbor vzal na vědomí zápis komise z 3.7.1975. Schvaluje postup při jednání. Shrnutý a zpracovaný materiál, schválený výborem bude zaslán ÚV ČSCHDZ a OKK. Výbor schválil znění dopisu, který posílá předseda ZSKOCH-RTW př. Klausovi.

Zapsala: Dočekalová

DO ZSKOCH - RTW SE HLÁSÍ NOVÍ ČLENOVÉ

Janko	Judr. Süsser	Medek	Havel
Dobrá	Kadlec	Melek	

NOVÉ CHOVNÉ STANICE ROTTWEILERŮ

36/ ze Lhotecké vsi /Petříček/	39/ z Údolí Sázavy /Krajíček/
37/ z Mysu Canaveral /Šeděnková/	40/ z Jarol /Jarolímek/
38/ Lombert /Kučerová/	

OSVOBOZENÍ OD MÍSTNÍCH POPLATKŮ ZE PSŮ V ROCE 1976

Majitelé rottweilerů budou v r.1976 osvobozeni od místních poplatků ze psů, splňují – li některou z uvedených 3 podmínek :

- 1/ má-li pes /fena/ zkoušku z výcviku
- 2/ má – li průkaz původu a byl/a/ zařazen/a/ do chovu
- 3/ má – li p.p. a je narozen/a/ ve II.pololetí 1974 nebo v r.1975

Své nároky musíte uplatňovat **IHNED** u ZSKO /cvičiště/, kde jste registrováni. Seznamy se musí odevzdat nejpozději 31.10.1975 Českému svazu chov.drob.zvířectva. Nejste – li dosud členy ZSKO, učiňte to urychleně! Chovatelské kluby nebudou seznamy sestavovat !!!

MOHOU BÝT V JEDNOM VRHU ŠTĚŇATA VÍCE OTCŮ ?

Během hárání dozrává ve vaječníku feny větší počet vajíček. Kdyby fenu nakryli dva psi, mohlo by se stát, že určitý počet vajíček by oplodnil první a určitý počet druhý pes. Fena tedy může v jednom vrhu přivést na svět štěňata více otců. Takový vrh se nemůže zapsat v plemenné knize a štěňata nemohou dostat průkazy původu. Proto je třeba hlídat feny i po nakrytí až do skončení hárání - tj. nejméně tři týdny, lépe celý měsíc.

PO NAKRYTÍ PSEM se hárání feny nezkracuje ani nepřestává. Teprve po 5-6 týdnech může odborník podrobným vyšetřením zjistit, zdali fena zabřezla. Množství štěňat bývá různé: od jednoho až do dvaceti mláďat. Štěňata z jednoho vrhu nejsou stejná, protože nepocházejí z jednoho vajíčka. Každé štěně se vyvine z jiného vajíčka. Proto nedědí stejné vlastnosti a znaky.

NÁSLEDKEM HORMONÁLNÍ PORUCHY může dojít u feny k předčasnému hárání. Není tak silné jako normální. Fena se nemá krýt, protože buď nezabřezne /nedojde k ovulaci/ nebo je vrh malý, případně dá slabá a špatně vyvinutá štěňata a má málo mléka.

CO JE FALEŠNÁ BŘEZOST ?

Fena po nakrytí nezabřezne nebo ani není krytá. Po skončení hárání se však u ní projeví příznaky březosti. Přibývá na váze a naběhnou jí mléčné žlázy. Po devíti týdnech si chystá pelech a připravuje se na porod. Pak začne zase hubnout a dostane se do normálního stavu. Zůstanou – li mléčné žlázy plné mléka, je třeba poradit se s veterinárním lékařem, aby nedošlo k zánětu.